

"Aragonit" barlangkutató csoport 1986. évi beszámolója

1986.februárjában csoportunk elhatározta, hogy a meglévő tagsághoz fiatalokat fogunk toborozni.. Ennek érdekében mindent megtettünk - diavetítéssel egybekötött ismeretterjesztő előadásokat szerveztünk. Az előadásokon résztvevő érdeklődőknek barlangi turákat vezettünk, ezek a turák a Budai-hegység barkangjaiban /Mátyás barlang, Solymári, Ferenc barlang/ voltak megtartva.

Március végére már kétszeresére nőtt a csoport létszáma. Nagy reményekkel néztünk az előttünk álló feladatok elé, bár tudtuk, hogy az új tagok közül sokan le fognak morzsolódni, amiben sajnos igazunk is volt.

Április 3.-án tapasztalhattuk, hogy amíg mi ifjú társainknak ismeretterjesztő turákat tartottunk, addig a kutatási területünkön a Róka-hegyi kristálybarlangban vandál ismeretlenek betörték.

A lezárt 6 mm-es bordás lemezből készített ajtót kifeszítették, a zárat tönkretették, a beépített depókat, és a fa létrát használhatatlanná tették, elvitték mindazt ami mozdítható /szerszámok, vésők, kalapácsok, vödrök, 60 m kötél-ezt biztosításhoz használtuk a sziklamászásnál- 20 m munkakötél, 2 db karbit-lámpa, 1 db NDK gyártmányu relativ páratartalommérő eszköz, 0 C-tól +50 C-ig terjedő méréstartományu 0,1 C beosztású hőmérőt/.

Becsléseink szerint több ezer forintos kárunk keletkezett a feltörés során.

Ezek után a csoport feladatai nagymértékben megváltoztak, elsősorban a feltáró munkákhoz szükséges eszközöket kellett pótolni, valamint a barlang lezárását - ha lehet tökéletesen - megoldani.

A hiányzó eszközök pótlására egyesületünkől megkaptuk az anyagi támogatást, viszont a barlang lezárásához szükséges anyagi fedezetet mi kívántuk megteremteni. Sajnos ez csak 1987.májusában fog megvalósulni.

Mindezek ellenére a csoportélet a tervezett munkaterv szerint zajlott. Az említett okok miatt a kutatási területünkön nem tudtunk eredményesen dolgozni, ezért inkább a csoportlétszám új tagokkal való bővítését próbáltuk megvalósítani.

Szoros és jó munkakapcsolatot létesítettünk a XIII. ker. Vízafogó ált. iskolával. A VII. és a VIII. osztályosok egy részét a Mátyás barlangba vezettük nyílt turára.

Szabó Gyula új tagként került csoportunkba. Kutatásvezetői vizsgájával, és nem kevés technikai tudásával nagymértékben erősítette munkánkat. Nemegyszer bizonyítva, hogy a rábizott csoporttagok bizhatnak benne. A tehetségesebb új tagokkal komolyabb technikai és sziklamászási edzéseket végzett, voltak Istvánlápán, és a Vecsembükki zombolyban is.

Szomorú baleset történt augusztusban a csoportunk egyik tagjával. Gyakorló sziklamászás közben, ahol már számtalanszor átmászott, a Föld felszínétől 2,5 m magasságban egy régóta használt, és biztos fogás kimozdult helyéről, ettől kimozdult egyensúlyából, és oly rosszul esett, hogy mindkét sarolcsontja eltört. Hiába volt ott két társa a közelben, olyan gyorsan történt az egész, hogy nem tudták a balesetet megakadályozni, illetve meg tudták volna akadályozni, ha alsó kötél biztosítászt használtak volna. Sajnos ez nem történt meg, talán azért, mert bíztak a mászóban, mivel alapító tag, jól mászik a sziklán, és jól ismerte ezt a falszakaszt. Ez mementó legyen mindenkinek, és ahol csak szükséges biztosítást használjanak.

A Róka hegy, Üröm hegy / Mária domb / és Üröm község környékén terep bejárást végeztünk. Ennek eredményeként újabb kutatási területként megkértük az ürömi víznyelő barlangot. Ezt meg is kaptuk, és azonnal megkezdtuk a víznyelő barlang száját felkutatni. Sikerült három hétvége alatt teljesen megnyitni, közel 4 m³ hordalék / kő, fa, föld / eltávolítása után. Kötéllétrá segítségével lejutottunk, de sajnos másra nem jutott időnk, mert elfogyott az év.

Budapest, 1987. január 7.

/ : Kucséra János : /
"Aragonit" barlangkutató csop. vez.

Kucséra János